

Umbra

Maresalmusca

S-o lași în seara asta pe umbră în cuier
și chiar de nu-i păzită de vreun garderobier
să ieși așa în parc, să nu-ți fie rușine,
te vor acoperi privirile-mi caline.

Fă bine, dar, și ieși tiptil acum din casă
și chiar de mână tu de umbră vei fi trasă
să o smucești puternic, așa cum ai făcut
când ieri am încercat timid să ți-o sărut.

Cu ochii strălucind mai tare ca pantofii,
te-aștept, eu piatră, ce-așteaptă filosofii
cu umbra-mi la intrarea de nord din Cișmigiu
pliată peste brațu-mi, în loc de pardesiu.

Te-ntinzi acum pe mine precum se-ntinde arcul,
de-ți va plesni privirea vei săgeta tot parcul,
copacii nu respiră, nici frunzele nu-s vii
acum că nu sunt umbre ce le-ar putea foșni.